

Jednací číslo: 32 ICm 2328/2017-32  
KSOS 25INS 10525/2016

## Protokol o jednání

Krajský soud v Ostravě

odd. 32 ICm

dne 25.9.2017

---

Věc:

žalobce: **Ing. Lee Louda**, Vodičkova 41, 110 00 Praha 1, insolvenční správce  
dlužníka: OKD, a.s., Stonavská 2179, 735 06 Karviná, Doly,  
IČ: 26863154  
zast.: JUDr. Dušan Dvořák, advokát, Hlinky 505/118, 603 00 Brno  
žalovaný: **Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky**, Orlická 2020/4,  
130 00 Praha 3 - Vinohrady, IČ: 41197518

o odpůřčí žaloba

---

### P ř í t o m n i :

Předseda senátu: JUDr. Simona Pittermannová

Zapisovatelka: Andrea Mrenicová

Jednat se začalo v 10:00 hod.

Při zahájení jednání byli dále přítomni :

1. žalobce – zástupce - JUDr. Dušan Dvořák, totožnost ověřena dle ČAK č. 09714  
plná moc ze dne 11.5.2016
2. žalovaný – Mgr. Michaela Bobátková, totožnost ověřena dle OP č. 205199834  
pověření ze dne 7.3.2016

Poté co se soud pokusil o smírné vyřešení sporu, přes rozdílná procesní stanoviska stran ke smírnému vyřešení sporu nedošlo a zástupci účastníků setrvávají na svých procesních stanoviscích.

Zástupce žalobce uvádí, že v obdobné věci před zdejším soudem, kde na straně žalované byl jiná zdravotní pojišťován, nebyl ze strany věřitelského výboru udělen souhlas k uzavření smíru.

K výzvě soudu, nechť žalobce doplní skutková tvrzení, zda pohledávky, které jsou napadeny předmětnou žalobou, představují odvod zaměstnavatele, kdy zaměstnavatel odvádí část pojistného, které je povinen hradit za své zaměstnance nebo zda se jednalo o odvod zaměstnavatele, kdy je povinen část pojistného hradit zaměstnanec srážkou jeho mzdy a platu a to i bez souhlasu zaměstnavatele.

Zástupce žalobce uvádí, že veškeré finanční prostředky, které jsou napadeny předmětnou žalobou představují povinnost zaměstnavatel odvádět část pojistného, které je povinen hradit zaměstnanec srážkou jeho mzdy nebo platu a to i bez souhlasu zaměstnance tak jak stanoví zákon o pojistném na veřejném zdravotním pojištění v § 5 odst.1 věta druhá.

Nato reaguje žalovaný, že se nejedná o prostředky zaměstnavatele, ale zaměstnanců.

### **Jednání zahájeno označením projednávané věci.**

Zástupce žalobce odkazuje ve svém přednesu na písemné podání žaloby ve znění doplnění a dodává, že má za to, že je relevantní rozhodnutí Vrchního soudu v Praze, jelikož se zabýval celým zdravotním pojištěním, jinak by nemělo logiku, proč by se zabýval případnou trestní odpovědností zaměstnavatele, pouze v této části je možné hovořit o trestnosti vůči zaměstnavateli s tím, že dále dodává, že všechny finanční prostředky, které byly odvedeny jsou součástí majetkové podstaty a je irelevantní, zda se jednalo o tu či onu část pojistného. Jde o jednu pohledávku, kterou má žalovaný vůči dlužníkovi.

Žalovaný na to reaguje, že podal jednu přihlášku, podkladem bylo více vyúčtování, jelikož dlužník má různé závody, takže se nejedná o jednu pohledávku, ale o více pohledávek. V podrobnostech odkazuje na podání ze dne 15.6.2017 a dodává, že pokud jde o rozhodnutí Vrchního soudu v Praze, tak se jednalo skutkově o jinou situaci, týkalo se to podniku, kdy zaměstnancům nebyla vyplacena mzda, o což se v daném případě nejedná, tady mzda byla vyplacena.

Nato reaguje zástupce žalobce, že je irelevantní, zda byla či nebyla vyplacena mzda zaměstnancům a dále dodává, že pokud jde o povinnost zaměstnavatele odvádět část pojistného za své zaměstnance, tak tato část pojistného odvedena nebyla, pouze byla odvedena část pojistného, kterou odvádí zaměstnavatel představující strženou část finančních prostředků ze mzdy.

Poté soudce **poučuje zástupce žalobce a zástupce žalovaného dle § 118b odst. 1 o.s.ř.**, že mohou uvést rozhodné skutečnosti o věci samé a označit důkazy k jejich prokázání jen do

skončení prvního jednání, popřípadě do uplynutí lhůty, která byla účastníkům poskytnuta k doplnění tvrzení o skutečnostech významných pro věc, k podání návrhů na provedení důkazů nebo ke splnění dalších procesních povinností, přičemž k později uvedeným skutečnostem a označeným důkazům smí soud přihlídnout, jen jde-li o skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být zpochybněna věrohodnost provedených důkazních prostředků, které nastaly po prvním jednání nebo které účastník nemohl bez své viny včas uvést, jakož i ke skutečnostem nebo důkazům, které účastníci uvedli poté, co byl některý z nich vyzván k doplnění rozhodujících skutečností podle § 118a odst. 1 až 3 o.s.ř..

### **Přistoupeno k dokazování.**

**K důkazu se čte** podstatný obsah spisu KSOS 25 INS 10525/2016:

- vyhláška ze dne 3.5.2016 č.j. KSOS 25 INS 10525/2016-A2
- usnesení ze dne 9.5.2016 č.j. KSOS 25 INS 10525/2016-A19
- usnesení ze dne 12.8.2016 č.j. KSOS 25 INS 10525/2016-B181

Zástupce žalobce a žalovaný bez námitek a dalších vyjádření k přečteným listinným důkazům.

K dotazu soudu žalovaný činí **nesporným** skutková tvrzení v žalobě v bodě I. bod 3.

Soud připomněl účastníkům poučení dle § 118b odst.1 o.s.ř..

Poté soudce **poučuje zástupce žalobce a zástupce žalovaného dle § 119a odst. 1 o.s.ř.**, že všechny rozhodné skutečnosti musí uvést a že důkazy musí být označeny dříve, než ve věci vyhlásí rozhodnutí, neboť později uplatněné skutečnosti a důkazy jsou odvolacím důvodem jen za podmínek uvedených v § 205a o.s.ř., tj. týkají se podmínek řízení, věcné příslušnosti soudu, vyloučení soudce nebo obsazení soudu; má jimi být prokázáno, že v řízení došlo k vadám, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci; má jimi být zpochybněna věrohodnost důkazních prostředků, na nichž spočívá rozhodnutí soudu prvního stupně; má jimi být splněna povinnost tvrdit všechny pro rozhodnutí věci významné skutečnosti nebo důkazní povinnost, a to za předpokladu, že pro nesplnění některé z uvedených povinností neměl odvolatel ve věci úspěch a že odvolatel nebyl řádně poučen podle § 118a odst. 1 až 3; odvolatel nebyl řádně poučen podle § 119a odst. 1; nastaly (vznikly) po vyhlášení (vydání) rozhodnutí soudu prvního stupně. Ustanovení § 118b o.s.ř. tím není dotčeno.

Zástupce žalobce a žalovaný uvádějí shodně, že nechtějí doplnit skutková tvrzení ani označit další důkazy.

Nato prohlášeno **u s n e s e n í :**

**Dokazování se končí.**

**Přistoupeno k závěrečným návrhům.**

Zástupce žalobce dle vlastního diktátu závěrem navrhuje:

„Žalobce má za to, že bylo prokázáno zaplacení pohledávek, které vznikly před zahájením insolvenčního řízení k 1.5.2016 a že k této úhradě došlo do konce zjištění úpadku dlužníka. Finanční prostředky byly odvedeny na splnění pohledávky žalovaného vůči dlužníku z titulu pojistného. Žádný zákon nestanoví, že by zdravotní pojišťovna měla pohledávku vůči zaměstnanci. Pohledávka vzniká vždy vůči zaměstnavateli. Plněním na tuto pohledávku za měsíce duben 2016 došlo k porušení ust. § 111 insolvenčního zákona, který řeší pouze otázku pohledávek vzniklých před zahájením insolvenčního řízení. Pokud došlo k porušení § 111 a zároveň se nejednalo o výjimku z tohoto ustanovení, a to se nejednalo, pak taková platba a právní jednání je z pohledu zákona neúčinné. Judikatura Nejvyššího soudu v případě splnění dluhu a jeho neúčinnosti hovoří pouze o projevu vůle dlužníka, který plní dluh. A dlužník skutečně splnil část svého dluhu vůči žalovanému. Judikatura Nejvyššího soudu také jasně vyložila, že ustanovení insolvenčního zákona o možnostech úhrady pohledávek věřitelů v průběhu insolvenčního řízení jsou taxativně omezeny insolvenčním zákonem, zejména § 168 nebo § 169 IZ. Pokud by měla mít pohledávka žalovaného, která odpovídá pojistnému, které je povinen hradit zaměstnanec (§ 5 odst.1 zákona o pojistném) mít nějaký specifický režim, musel by tak zákon výslovně stanovit, a to nestanoví. Pokud by prostředky, které odvádí zaměstnavatel za zaměstnance na pojistné, měly nějaký specifický režim, musel by tak opět stanovit zákon, např. tak, jak činí v horním zákoně ohledně prostředků, které jsou uloženy na zvláštním účtu a se kterým je možno nakládat pouze se souhlasem báňského úřadu, které nejsou součástí majetkové podstaty. Tak však zákon nečiní v § 168 odst.2 písm. e) nerozlišuje jakékoliv části pojistného nad všeobecné zdravotní pojištění, ale hovoří pouze o pojistném. Je to logické, neboť pojistné je standardně hrazeno jednou platbou z účtu zaměstnavatele na účet zdravotní pojišťovny bez rozlišení, zda jde o část zaměstnavatele či zaměstnance. Žalovaný postavil svoji obranu na tom, že prostředky, které byly za měsíc duben dlužníkem uhrazeny, vlastně nepatřili zaměstnavateli, k tomu však neuvádí žádný odkaz na právní předpis, který by tak stanovil insolvenční zákon v § 205 a § 206 v rámci definice majetkové podstaty neuvádí žádnou výjimku, že by peněžní prostředky na účtu dlužníka, které je povinen odvést za své zaměstnance za pojistné, měly nějaký specifický režim a byly-by vyčleněny. Pak, ale nemůžeme dojít k jinému závěru, že platby, které dlužník učinil ze svých bankovních účtů, jejichž majitelem byl pouze dlužník, jsou zmenšením majetkové podstaty dlužníka tak, jak obsah majetkové podstaty definuje insolvenční zákon. Žalobce zdůrazňuje, že § 5 zákona o pojistném nemůže nijak definovat majetkovou podstatu dlužníka v rámci insolvenčního řízení z toho pohledu je § 5 irelevantní. Pokud prostředky odešly z majetkové podstaty a stalo se v rozporu s § 111 je takový úkon (platba na úhradu dluhu) neúčinným právním jednáním, proto žalobce setrvává na svém návrhu a navrhuje, aby soud vydal rozsudek ve znění, jak je uvedeno v žalobě. Náklady řízení žalobce vyčíslí **ve lhůtě 3 dnů.**“

Žalovaný dle vlastního diktátu závěrem uvádí:

„Žalovaný má za to, že platby přijaté od žalobce na účet VZP dne 20.5.2016 v celkové výši 1.239.647 Kč odpovídají částce ve výši 4,5% z vyměřovacího základu za měsíc duben 2016 a tvoří tu část zdravotního pojištění za zaměstnance, které zaměstnavatel strhl z jejich mzdy. Následně žalobce odvedl na účet VZP a tím splnil svou zákonnou povinnost stanovenou v § 5 odst.1 druhá věta zákona č. 592/1992 Sb.. Nejedná o prostředky zaměstnavatele, tedy žalobce. To, že se jedná o jednu třetinu ze mzdy pojistného, tak jak je uvedeno v § 9 odst.2 zákona č.

48/1997 Sb. v něm je uvedeno, že pojistné za zaměstnance hradí z 1/3 zaměstnanec a ze 2/3 zaměstnavatel. Žalovaný má za to, že platba zdravotního pojistného uložena na základě zvláštních předpisů je ze strany žalobce dalším jednáním, které může dlužník provést, aniž by to bylo vůči věřitelům neúčinné. Mezi takové platby lze zařadit i např. placení daní, či poplatků. Obecně lze takové platby pořad pod výluky, které měl zákonodárce na mysli § 111 odst.2 insolvenčního zákona. To, že se jednalo o 1/3 pojistného odpovídající částce 4,5% potvrdil žalobce na počátku tohoto jednání. Žalovaný dne 9.8.2016 dospěl ke shodě s žalobcem o závazcích dlužníka a dosažení této shody podporuje povědomost žalobce o povinnostech podřazených pod ust. § 111 odst.2 insolvenčního zákona tedy plnění povinnosti veřejnoprávního charakteru. Žalobcův odkaz na judikát Vrchního soudu v Praze je pro žalovaného nepřiléhavé jednak tím, že je zde řešena odlišná situace, kdy zaměstnancům nebyla zaplacená mzda, kdežto v našem případě mzda zaplacená byla. Je pro žalovaného dále nepřiléhavé, že je v přímém rozporu s principem reorganizace tak, jak byla věřitelům předložena a soudem povolena. Žalovaný tedy navrhuje zamítnutí žaloby v celém rozsahu.“

Nato prohlášeno **u s n e s e n í :**

Jednání se za účelem vyhlášení rozsudku odročuje na **4.10.2017 v 11:00 hod.**, č.dv. B 152, I. posch., když termín odročení berou účastníci na vědomí s tím, že již nebudou písemně obesláni.

Hlasitě diktováno, bez námitek k protokolaci, skončeno a podepsáno v 11:00 hodin.

zapisovatelka:  
Andrea Mrenicová

JUDr. Simona Pittermannová  
soudce